

lyste, synes at have været forøvede i Egne, hvor Modstanden imod regulær Beskatning maatte ikke ganske er overvunden, og tildels at være understøttede af et mindre opmærksomt Opsyn. De antages heller ikke at have svækket den svenske Regjerings Tillid til Maaleren men kun at ville foranledige Paahud om Tilveiebringelsen af saadanne Oplysninger om Mængden af det indmæskede Materiale og dets Bestaffenhed, at Kontrollen er i Stand til at danne sig en Mening om Spiritusudbyttets Størrelse uden Hensyn til Maaleren, paa samme Maade som sket i nærværende Lovforslag ved at paalægge Brændevinsbrænderen at give Toldvæsenet forskellige Oplysninger om Driften af Brænderiet. At Afgiften er saa lav hos os giver derhos en vis Garanti for at Producenterne ikke ville indlade sig paa Defraudationer af den Art, som en Omgaaen af Maaleapparatet kræver, eller udsætte sig for de Straffe, som saadant kan medføre. Ved de Apparater, som her til Stadsighed have været anbragte i Brænderierne, er heller ikke gjort Erfaringer, som kunde vise, at Brugen af Maaleren er forbundet med saadanne Vanffeligheder, som her fornemmeligere anførte imod den, nemlig Utilstræffeligheden af de paa Maaleren anbragte Filtre eller Tilhøielighed hos Apparatets Bestanddele til at forringes paa en for Apparatets Nøiagtighed betænkelig Maade.

Ved Forelæggelsen af de tidligere Lovforslag om Indførelse af Produktbeskatning for Brændevin er man i det hele gaaet ud fra, at man paa Grund af det nye, der her ved indførtes, dog altid løb nogen Risiko ved at forlade den gamle, tilvante og formentlig let kontrollerede Afgiftsmaade, og at man derfor under alle Omstændigheder burde staae Statskassen nogen forøget Indtægt; men det bør dog ogsaa erindres, at det ikke kan nægtes, at Rarumsafgiften i Virkeligheden ikke er saa let at kontrollere, saaledes at ikke Overtrædelser vel af mindre Omfang i de enkelte Tilfælde, men dog ikke uden Betydning, naar de drives planmæssigt, kunne finde Sted trods al Opmærksomhed. Hertil kommer, at det er et for Overbestyrelsen vanskeligt Forhold ved Rarumsafgiften, at man under Hensyn til de af Brændevinsbrænderne indvundne Erfaringer maa give Bevillinger langt ud over hvad Loven har tænkt sig, hvilke saa godt som alle kun have det Formaal, at udbinde mere Spiritus af det givne Rarrum, altsaa til Skade for Statskassen, et System, hvorpaa Overbestyrelsen var nødt til at komme ind næsten lige fra Begyndelsen.

Som gjentagne Gange anført anbefaler Produktbeskatningen sig ved den Lige-

lighed, hvormed den falder paa den beskattede Genstand, og Stattsens ubetingede Uafhængighed af det Materiale, der anvendes, og Brændevinsbrænderens Fremgangsmaade, hvad der lader Valget af Materiale ganske frit og tillader Brænderen kun at se paa, hvorledes han billigst kan fremstille sit Produkt, hvorhos Statten i Fabrikantens Kalkulationer er en aldeles bestemt Faktor. Landbrænderen kan udbølge sine Naacæmner alene af Hensyn til den Næringsværdi, Værmen vil faa. Kort sagt der vil være alle givet den fuldeste Frihed til at producere saa billigt, som de kunne, og at dette navnlig her til Lands er et Punkt af Bigtighed turde være ubestrideligt, naar man erindrer, at 52 Mark pr. Hektoliter af 100 pCt. Styrke skatteberigtiget er en Gjennemsnitspris i Tydskland, medens Brænderierne her ikke ville indrømme, at 25 Ore pr. Pot, paa nogen Maade kan lønne sig. Mod Produktbeskatningen kan foruden Oergangen til det nye og den herved opstaaende Krænkelse af Forhold, der have indrettet sig paa Basis af den gamle Lovgivning, men som formentlig bliver saa lille som mulig ved de i Lovforslaget givne Regler, i Almindelighed kun anføres det formentlige Tab af et Succament til Fremstridt i Fabrikationen samt den Konkurrence, som den nye Afgiftsmaade mulig kan tilføie de bestaaende Etablissementer. Hvad angaar den megen Opsfordring til Forbedringer, som det ofte er fremhævet, at Rarumsbeskatningen skulde medføre, da kan dette kun gjælde alle Metoder til en større Udnyttning af et givet Rarrum, selv om man ikke maatte antage, at Brænderidriften var drevet saa vidt, at den ikke vilde lide Skade, fordi et af de Motiver, der havde fremmet den, tabte sin Magt; og hvad den mulig større Konkurrence angaar, da maa det dog erindres, at hvis man virkelig i den større Frihed bliver i Stand til at producere billigere, vil det naturlige Aflob for den forøgede Produktion blive Udlandet. Konkurrencen indenfor det saa stærkt mod Udlandet afhegnede Gebet, som de danske Brændevinsbrænderere have, er vistnok saa stor, at der kun kan hjælpes paa den ved billig Produktion til Udlandet, hvorved Udførselsgodtgjørelse i Virkeligheden spiller en meget underordnet Rolle, da Udsføjelsen, uagtet Godtgjørelsen var den samme, lige til Loven af 12te April 1881 fra April s. A. bragte den ned til det til den betalte Afgift svarende Beløb, kun i de tre Aar 1880—82 hævdede sig over det ringe Kvantum af imellem $\frac{1}{2}$ og 1 Million Potter 8° Brændevin, hvortil den har været indskrænket siden 1865—66.